

ಮಂಗಲ ಭವನ ಕಟ್ಟಾಕ ಹೊಂಟಿರಲ. ಏನ ಅನ್ನಬೇಕ ನಿಮಗ. ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ನೀ ಏನ ಮಾಡಿದ್ದು, ನಿನ್ನ ಬ್ಯಾಚ್ ಬೇಯಿಗಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮ ಶಾಂತ ಇದ್ದ ಉಗಿಗ ಕೊಳ್ಳಿ ಇಡಬ್ಯಾಡ.”

“ಯಾರ ಏನ ಅನ್ನಲಿ, ಮೀಟಿಂಗ್‌ದಾಗ ರಾಬ ಆಗೇದ, ನಾಳೆಗ ಬುಲ್‌ಡೋಜರ್ ತಂದ ತೆಗೆಸಿ ಹಾಕ್ಕಿನಿ” ಎಂದು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ತನ್ನ ಚೇಲಾಗಳಿಗೆ ಏನೇ ಸ್ನೇ ಮಾಡಿದಾಗ, ಕೂಡಿದ ಜನರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಗೊಂದಲ. ಎಲ್ಲಿಂದಲೂ ಬಂದ ಕಲ್ಲಾಗಳು ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳ ಹತ್ತಿದ್ದು. ಜನರಲ್ಲಿ ಹಾಹಾಕಾರ ಎದ್ದು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕ್ಕ ಕಡೆ ಓಡಪಡ್ತಿರದು. ವಯಾಧಾದವರು ಎಮ್ಮೆ ಜನ ಮೇಲೆಳಲಾಗಿದೆ ಜನರ ತುಳತಕ್ಕ ಒಳಗಾದರು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿಯೇ ಸೊಂಯ್ಯಾ ಎನ್ನುತ್ತ ಬಂದ ಕಲ್ಲೊಂದು ಪರಪ್ಪಜ್ಞನ ತರೆಗೆ ಬಿಡಿತ್ತು. ಇವೆಲ್ಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದ ತಯಾರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೆಲವೇ ಕ್ರಾಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದ. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಜನರು ಕರಿ, ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಕಾರಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಕಲ್ಲೇಣಿಂದ ತೀವ್ರ ಗಾಯಗೊಂಡಿದ್ದ ಪರಪ್ಪಜ್ಞನಿಗೆ ಪ್ರಥಮೋಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತರು.

“ವಿಶ್ರ, ಈ ಮರ ಉಳಿಸು, ಈ ಕಟ್ಟಿ ಉಳಿಸು” ಎಂಬ ಪರಪ್ಪಜ್ಞನ ದ್ವಾರಿಸಿದ್ದೀಣಾವಾಗಿತ್ತು. ಪರಪ್ಪಜ್ಞನ ಕ್ಯಾಯ ಹಿಡಿಯುತ್ತ ವಿಶ್ರ, “ಅಜ್ಞ, ಈ ನಿನ್ನ ಮರಕ ಏನೂ ಆಗುದಿಲ್ಲ. ನೀವೋ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ತನ್ನ ತಂದರು ಕಡೆ ತೆರಿಗಿ,

“ಅಪ್ಪ, ನಿವೆಲ್ಲ ಅಜ್ಞನ ಆರ್ಥಕೆ ಮಾಡಿ. ನಾನ ಜರೂರ ಕೋಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿನೀ ದಾರ್ಘಾಗ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತಿನೀ. ಅಜ್ಞನ ತೋರಿಸಿಲಿ” ಎಂದು ಶಂಕರನೊಡನೆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದ.

ಆ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಅಲದ ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಅಂಗಾತ ಮಲಗಿ ಮರವನ್ನೇ ತದೇಚೆಚೆತ್ತಿದಿದ ನೋಡುತ್ತ ಮಲಗಿದ್ದ ಪರಪ್ಪಜ್ಞನ ಕಟ್ಟೆನಿಂದ ಹನಿಗಳು ಅವರಿಗೆವಿಲ್ಲದ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು. ತಾವೇ ಬೇಕಿಂದ ಹುಡುಗನ ದೇಸೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತ ಹಚ್ಚಾಗಿ ಬೇಕಿಂದ ಮರಕ್ಕ ಮೃತ್ಯು ಬರುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ಪರಾಷ್ಟಾತ್ಮಾಪದ್ಮತ್ವಿದ್ದರೂ ಅಥವಾ ತನ್ನನ್ನ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಮರವನ್ನು ತಾನು ರಕ್ಷಿಸಲಾರದಮ್ಮ ಅಸಹಾಯಕನಾದೆ ಎಂಬ ಸಂಕಟಕ್ಕೂ ಕಣ್ಣೆನ ಅಂಚಿನಿಂದ ಒಂದೊಂದ ಹನಿ ಉದುರುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಾರನೆ ದಿನ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಬಂದ ವಿಶ್ರ ಮತ್ತು ವನ ಸಂಗಡಿಗರು ಕಂಡರ್ದೇನು? ಕಟ್ಟಿಯ ಸುತ್ತುಲೂ ಎತ್ತಿದ್ದ ಉರಿನ ಸಮಸ್ಯೆ ಜನ. ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಮರದ್ದು ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಲಿಗಿದ್ದ ಪರಪ್ಪಜ್ಞನ ನಿರ್ಜೀವ ದೇಹ. ಅವರ ಜೀವನದ ಬೇರುಗಳು ಮರದ ಬೇರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಲೇನವಾಗಿದ್ದವು. ವಿಶ್ರನ ಕ್ಯಾಯಲ್ಲಿನ ‘ತಡೆಯಾಜ್ಞ’ ಲಕೋಟೆ ತ್ವಿಂದ ತಾನೆ ಪರಪ್ಪಜ್ಞನ ನಿಶ್ಚಲ ದೇಹದ ಮೇಲಿ ಬಿಡಿತ್ತು.



ಮಲ್ಲಿಕಾಜುನ ಶೀಲೀಕೇರಿ

ಬಾಗಲಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಕನಾಡಕ ರಾಜ್ಯ ಲೆಕ್ಕಪರಿಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ಇಲಾಳಿಯ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿ. ಲೇಖನಗಳು ವ್ಯಬಂಧ, ಹಿರಿಗವನಗಳು ಮತ್ತು ಹಾಸ್ತ ಬರಹಗಳು ಮಾನ ವಶಿಕೆ ಮತ್ತು ವಾರ ವಶಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿವೆ.